

Svědectví z misijního výjezdu do Estonska v létě 2010

David Kret (18), KS Juda, Mělník

Pro mne byl misijní výjezd Saaremaa 10 zcela novou zkušeností. Vlastně je to poprvé co jsem se účastnil misie. Jsem ale nadšený a pokud to bude možné, rád bych se připojil i příští rok. Samotná cesta na ostrov byla pro mne zkouškou víry, neboť po přistání v Tallinnu jsem zjistil, že s mým telefonem není možno volat a to ani do České republiky, ani do Estonska. Bůh mne ale dovedl až na místo určené v Suure Tõllu u Kuressaare. Jednalo se o velmi pěkný kemp uprostřed Saaremské „divočiny“. Bydlel jsem v malé chatce spolu s bratrem Nilsem Montenegrem. Snídaně byla vždy velmi chutná. Uprostřed kampu, což mě velmi zaujalo, byla zvláštní šestimístná houpačka, která se stala i s dalším zařízením areálu naší odpočinkovou činností. Na druhou stranu je nutné říci, že kemp byl velmi drahý.

Musím říci, že jsem velmi uvítal způsob, jakým byla celá misie koncipována. Jako člověk zabývající se historií jsem také uvítal pondělní návštěvu Kuressaarenského hradu, kde byla popsána celá historie ostrova a vlastně se jednalo o muzeum. Zajímavým bodem programu byla i modlitebna v bývalé modlitebne Moravských bratří, kteří ji zde zřídili ještě v 19. století. Pán ke mně na této akci mluvil ohledně Saaremy, slova byla potvrzena dalšími dvěma bratřími.

Byl jsem také potěšen týmem, který mě zaujal svou horlivostí. Na běžných církevních výletech totiž nacházíte křesťany všech rozměrů i hloubek, ale zde byli pouze ti, kteří byli pro Ježíše zapálení. Tým se mnohokrát modlil, mnohokrát chválil Pána v malém kroužku věřících. Dobře to na mě působilo a věřím, že nás tyto „kroužky chval“ pomalu připravovaly na evangelizaci a zároveň udržovaly v Boží bázní a přítomnosti. Jsem rád, že jsem měl také tu čest poznat mladé lidi z Lüdenschaidu a bylo mi opravdu ctí poznat se s Waltrem Heidenreichem, evangelistou. Na konci se se mnou modlil, což mi bylo velkým povzbuzením. Na této výpravě mi Bůh skrze některé ukázal důležitou část mé životní služby, nyní jsem si opravdu jist a jsem nadšený, protože to co mi Bůh ukázal je skvělé.

Když evangelizace začaly, měl jsem dojem, že celý stan je naplněný pouze věřícími, což na jednu stranu je dobře, neboť nevěřící tam nejsou sami. Z evangelizací jsem byl nadšený, doprovázelo je mnoho doprovodných sekcí, které si připravili místní věřící. Byl jsem velmi nadšený z toho, že čtyři denominace takto spolupracovaly na Božím díle. Mám radost ze všech, kteří na místě přijali Pána, jen škoda že neznám jejich počet. Stejně tak jsem rád, že lidé byli uzdravováni a Boží moc se manifestovala.

Myslím, že estonská kapela Trepikoda byl skvělý nápad, hráli velmi dobře a měli i vlastní osobní svědectví.

Komplikací byla jazyková bariéra, má znalost němčiny v té době nedosahovala dostatečné úrovně. I přesto jsem ale mohl své znalosti zlepšit a do příště budu rozumět i mluvit německy dost dobře na to, abych nemusel použít angličtinu. Další komplikací byla zajisté doprava, mnohokrát jsme museli jezdit i na dvakrát, ale mně osobně to nevadilo.

Celkově vzato, misie pro mě byla povzbuzením, školou víry a povoláním. Byl Boží záměr, abych tam jel. Též cítím, že je Boží vůlí, abych s organizací Go-East spolupracoval i nadále, neboť v mnohém se naše vize shodují.